Na schodech k řece si Lil přidržela pravý rukáv.
Látka se jí přilepila k paži. Stačilo nepatrně zvednout loket a pod kůží ji projelo ostré pálení. Zastavila se, jako by potřebovala upravit popruh tašky, a počkala, až bolest poleví.
Nad ní projela tramvaj. Její okna na okamžik prosvítila zábradlí, pak souprava zahnula za stromy a zůstalo po ní kovové doznívání v kolejích. Dole u vody bylo chladněji. Vlhkost se držela mezi kameny a od řeky táhl pach naplaveného dřeva, bahna a nafty z lodí.
Lil sestoupila poslední tři schody.
Z téhle výšky měla Praha jiný poměr stran. Nábřežní zeď jí vyrostla nad hlavu, chodci nahoře přišli o těla a zbyly z nich obličeje a ruce položené na zábradlí. Za řekou svítila okna. Hrad na vzdáleném návrší dosud držel poslední světlo a ve vodě pod ním se lámaly žluté pruhy, které proud natahoval a zase trhal. Výletní loď zvolna obracela proti proudu. Z její paluby sem dolehl zesílený hlas průvodce a několik slov angličtiny, než je překryl motor.
Před hodinou se Lil tísnila mezi skupinami návštěvníků v ulicích kolem židovského muzea. Průvodkyně zvedala nad hlavu složený červený deštník a ustupovala před rodinou, která se zastavila uprostřed chodníku nad telefonem. Ze dveří obchodu vycházel teplý vzduch a cinkání porcelánu. Ve výloze ležely stříbrné přívěsky na sametu, vedle nich pohlednice se hřbitovními kameny nakloněnými přes sebe.

U Staronové synagogy zpomalila. Nízká, tmavá stavba mezi okolními domy působila pevněji než jejich vysoká průčelí. Lidé kolem ní přecházeli s kelímky, zkoumali vstupenky a hledali správné dveře. Lil chvíli sledovala schody k jejímu vstupu. Pak si uvědomila, že si znovu tiskne ruku k paži, a strčila dlaň do kapsy.

Od synagogy zamířila k řece. V ulicích se střídala vůně kávy s česnekem z otevřené kuchyně, na rohu někdo kouřil pod cedulí se zákazem kouření. Mezi zaparkovanými auty poprvé zahlédla vodu. Teď stála přímo u ní a hluk města se přes horní hranu zdi přeléval jen v útržcích.

Vytáhla telefon.

Na potvrzení rezervace stálo:

Vchod z náplavky. Prosíme, dostavte se patnáct minut před začátkem.

Pod tím fotografie dveří.

Rozhlédla se. Trojice mladíků se fotila u řeky; jeden držel ostatním bundy a vypadal, že toho rozhodnutí lituje. U vyvázané lodi muž svinoval mokré lano. O kus dál se ve zdi táhla řada zavřených otvorů, některé zakryté plechem, jiné osazené dveřmi.

Ty její byly černé, vsazené hluboko do kamenného oblouku. Z obou stran jej lemoval světlejší pás opravené malty. Nadpraží mělo v jednom místě odštípnutý roh a ve spáře rostlo několik drobných lístků. Vedle dveří svítil nenápadný panel.

ARMORY – SHOOTING EXPERIENCES

Pod názvem tlačítko zvonku a objektiv kamery.

Lil porovnala dveře s fotografií. Na snímku bylo léto. U zdi stály dva květináče a v jednom z nich rostlo něco optimistického. Teď zůstaly jen dva suché kruhy na dlažbě.
Zazvonila.
„Dobrý den?“ ozval se reproduktor.
„Mám rezervaci na šestou.“
„Pojďte dál.“
Zámek zabzučel. Musela do dveří zatlačit ramenem; byly těžší, než čekala. Za nimi se otevřela krátká předsíň s gumovou rohoží a druhými, prosklenými dveřmi. V jejich skle se na okamžik zahlédla: tmavé vlasy rozcuchané od řeky, taška přes rameno, ruka nepřirozeně přitažená k tělu. Narovnala se a vešla.

Uvnitř voněla káva.
Teplý vzduch jí přejel přes tvář. Nad recepcí se klenuly očištěné cihly, jejich nepravidelnosti zvýrazňovalo světlo ukryté podél stěn. Zbytek prostoru byl zřetelně nový: hladká šedá podlaha, černé kovové rámy, dubová deska pultu a za ní dvě obrazovky. Ventilace tiše šuměla. U vstupu stál stojan na deštníky a miska s návleky, kterou podle všeho už dlouho nikdo nepotřeboval.
Podél jedné stěny se táhla lavice z palet s tmavými polštáři a červeným sedákem. Na stolku před ní ležela nabídka v pevných deskách, několik párů ochranných brýlí a otevřená krabička špuntů do uší. Ze sousedního prostoru, kde se klenba ztrácela za rovným podhledem, sem doléhal hlas z propagačního videa. Pod stropem vedly široké trubky vzduchotechniky; na jejich oblých bocích se leskly body stropních světel.

Celou protější stěnu zabírala výstavní plocha se zbraněmi. Dlouhé hlavně s dřevěnými pažbami střídaly černé hranaté konstrukce a níž visely pistole, každá u vlastní bílé kartičky. Před stěnou se mezi černými sloupky táhla červená páska. Cedulka s přeškrtnutou rukou vysvětlovala několika jazyky, co by návštěvníci měli zvládnout pochopit i bez překladu. Nad zbraněmi běžela druhá obrazovka s nabídkou balíčků.
Uprostřed dlažby stál žíhaný pes. Mezi předními tlapkami měl plyšovou žirafu, jejíž dlouhý krk už někdo opakovaně odsoudil k smrti. Pes si Lil prohlédl, nasál vzduch a zvedl jedno ucho. Když se k němu sklonila, sebral žirafu a odnesl ji pod stolek.
Lil si odložila tašku na volné místo u nohy.

U pultu stáli dva mladí muži a drobná žena v dlouhém béžovém kabátě. Nad laminovanou nabídkou jim něco vysvětloval instruktor se světlými vlasy staženými do culíku. Boky hlavy měl nakrátko vyholené, vousy světlejší než vlasy. Na předloktí, které opíral o desku, mu zpod rukávu vybíhaly černé linie tetování.
„This one includes the historical firearms," řekl a ukázal na jeden sloupec. „But if it's your first time, we'll start with something simpler."
Jeden z mužů ukázal na fotografii o řádek níž. *„And what about this one?"*
Instruktor se podíval na jeho kamaráda. *„That's usually the next question."*
Žena v kabátě se zasmála. Muži se pustili do porovnávání cen a počtu ran; oba se přitom snažili působit, že cenu vlastně neřeší.

Instruktor je nechal chvíli domlouvat a posunul před ženu menší ochranné brýle, aby si je vyzkoušela.
Za druhým monitorem seděl tmavovlasý vousáč. Vstal, když Lil přistoupila. Byl o něco vyšší, než podle nízké židle čekala. Na černém tričku měl malé logo zbrojnice, na zápěstí hodinky a pod nimi okraj tetování. Když Lil vešla, zvedl oči od monitoru a usmál se. Teprve tím úsměvem přestala recepce připomínat místo, kde se člověk musí k něčemu přiznat.
„Dobrý den. Na šestou?“
„Ano.“
„Doklad totožnosti, prosím. A tady mi vyplňte údaje.“
Položil před ni formulář na podložce a propisku. Zatímco hledala peněženku, jeho pohled krátce sklouzl k tašce. „Vlastní zbraň?“
„Ano. Mám to uvedené v rezervaci.“
„Dobře. Nechte ji zatím uloženou. Instruktor to s vámi vyřídí před vstupem.“
Přikývla a začala psát.
Za přepážkou cvakl kávovar. Z chodby oddělené těžkými dveřmi vyšel další muž, krátkovlasý, s vousy a sluchátky pověšenými kolem krku. Nesl podložku s terči, které položil na vedlejší stůl. Jeden byl prostřílený v těsném shluku, druhý měl zásahy rozeseté skoro až k okrajům.
„Kterej je tvůj?“ zeptal se ho culík česky.
„Ten hezkej.“
„Takže ani jeden.“

Nově příchozí mu beze slova ukázal prostředník, ale tak nízko, že si toho turisté nevšimli. Potom k nim přešel s úsměvem a nabídl jim kávu.
Lil dopsala adresu. Při vracení propisky jí rukáv sjel po paži. Zachytila ho dvěma prsty a stáhla zpátky.
Správce si přitáhl formulář. Podíval se na něj kriticky a vrátil jí ho.
„Zapisujte se mi laskavě tak, jak to máte v dokladech."
Lil zvedla oči.
Ukázal propiskou na první řádek. „Celé křestní jméno."
„Matka byla magor. Fakt chcete, abych tam napsala Lilith?"
Podíval se na občanku. Pak zpátky na ni. „Ano."
„Dobře. Ale chtěl jste se vy."
Doplnila tři písmena a posunula mu podložku.

Zvenku se ozval zvonek.
Správce zmáčkl tlačítko pod monitorem. Dveře se otevřely a do předsíně vstoupil muž s velkou papírovou taškou. Přes tmavou košili měl bundu, kterou si nechal rozepnutou; ve vlasech jarmulku a na nose kulaté brýle, jež se po příchodu do tepla lehce zamlžily.
„Jestli zase nemáte ty krabičky, tak vám to příště přinesu v hrnci."
„Jsou vzadu," odpověděl správce.
„To byly i včera."
Odložil jídlo na pult, sundal si brýle a očistil je okrajem košile. Na řetízku se mu zhoupla Davidova hvězda. Rukávy měl

ohrnuté; tetování mu pokrývalo obě předloktí a pokračovalo pod látku.
Lil se zadívala na kresbu u jeho zápěstí. Pravá paže ji zasvědila tak prudce, že po ní sáhla dřív, než se stačila zarazit. Nehtem zavadila o citlivé místo. Ztuhla.
Muž si nasadil brýle. Jeho pohled se na okamžik zastavil na její ruce. „Čerstvý?“
Lil pustila rukáv. „Jo.“
„Tak to nedrbat. Já vím, snadno se to říká.“ Kývl na ni a obrátil se ke správci, který právě hledal její rezervaci.
„Takže historický balíček,“ řekl správce. „Německé zbraně. A přinesla jste si…“
„Jericho.“
„Jakou verzi?“
Upřesnila model. „Říkám mu Yossue.“
Muž od restaurace přestal rozbalovat tašku. „Pistoli?“
„Ano.“
Podíval se na nabídku otevřenou před ní. „A vzala jste ho na německý večírek.“
„Potřebuje trochu mezi lidi…“
Usmál se. Správce si něco poznamenal do rezervace a vrátil jí občanku.
Za protější stěnou se ozvala tlumená rána. Lil pootočila hlavu. Vlevo od recepce stály dvě vysoké skříně, automat na vodu a dveře s nápisem **PERSONÁL**. Zvuk přišel odtamtud.
Správce zvedl oči k druhému instruktorovi. „Máš tam někoho?“
„Už ne. Skupina odešla před deseti minutama.“

„Asi pojezd," řekl culík a dál vysvětloval turistům rozdíl mezi dvěma balíčky.
Krátkovlasý instruktor ale položil kelímek s kávou na pult. Prošel dveřmi pro personál. Za nimi Lil zahlédla šedou chodbu, pruh červených cihel a začátek schodiště s černým madlem. Vzduch, který odtamtud přišel, byl chladnější. Zespodu se ozvaly podrážky na betonových stupních a potom kovové klapnutí dalších dveří.
Pes pod stolkem přestal žvýkat žirafu.
Lil si sedla na lavici. Tašku postavila mezi kotníky a vytáhla telefon. Do začátku zbývalo jedenáct minut. Zprávu, kterou měla rozepsanou od odpoledne, znovu přečetla a smazala.
U pultu si turisté konečně vybrali. Žena svlékla kabát a pověsila ho na věšák; jeden z mužů se ptal, jestli dostanou terče s sebou. Muž od restaurace vyndával z tašky krabičky. Voněl z nich teplý chléb a koření. Správce mu ukázal místo vedle kávovaru a po chvíli oba začali hledat vidličky.
Za dveřmi pro personál někdo stiskl kliku.
Instruktor vyšel ven. Nejdřív se podíval k turistům, pak na správce. Lil zachytila jen nepatrné zavrtění hlavou.
Správce přešel k němu. Mluvili tiše, u pootevřených dveří.
Lil sklonila oči k telefonu, jehož displej už zhasl. V černém skle viděla obrácený obraz cihlové klenby a světel. Pod pravým rukávem se jí něco napjalo.
Tentokrát se nepoškrábala. Položila dlaň na tašku mezi svýma nohama.
Uvnitř jednou tiše cvaklo.

Lil nechala dlaň na tašce ještě několik vteřin.
Pak ji zvedla a prohlédla si prsty. Na bříšku prostředníku měla tenký černý oblouček. Přejela po něm palcem; čára se rozmazala do šedého stínu. Než našla papírový kapesník, zastínil jí světlo instruktor s culíkem.
„Tak můžeme?“
Přikývla.
„Já jsem Filip.“
„Lil.“
„Já vím. David mi ukazoval rezervaci.“
Kývl ke správci, který právě telefonoval. Ten při poslechu sledoval obrazovku, jednou rukou se opíral o pult a druhou pomalu otáčel propiskou. Muž z restaurace za ním skládal do tašky prázdné krabičky. Opláchnuté byly, suché zjevně ne; než vložil druhou do první, vytřel z ní zbytek vody ubrouskem a něco k tomu utrousil. David si přikryl mikrofon dlaní. „Příště si to umyju sám, Rubene.“
„To říkáš, jako by to byla hrozba pro mě.“
Filip vzal z police ochranné brýle. Podal je Lil a počkal, až si je zkusí.
„Netlačí?“
Zavrtěla hlavou.
Sluchátka jí nechal zatím kolem krku. V krátké místnosti vedle recepce s ní prošel potřebné doklady a převzetí vlastní zbraně k dočasnému uložení. Lil otevřela přepravní pouzdro na určené ploše až na jeho pokyn. Jericho leželo v pěnové výplni přesně

tak, jak ho doma uložila. Zkontrolovali ho a Filip pouzdro označil.
Lil se přitom dívala na kovový okraj zámku. Byl levný a při každém sevření tašky se dotkl protější přezky. Doma už si několikrát řekla, že ho vymění.
„Dneska jen historický balíček?“ zeptal se Filip.
„Nejdřív. Pak bych si ráda zastřílela ze svého.“
„Dobře. Tak zatím půjde odpočívat.“
Uložil pouzdro do uzamykatelné skříně. Lil si nechala potvrzení a s prázdnější taškou se vrátila pro bundu. V recepci už druhý instruktor rozdával turistům ochranné vybavení. Mladší z mužů si udělal fotografii s brýlemi nasazenými přes vlastní dioptrické a žena mu ji okamžitě smazala.
„*His mother will see it*,“ vysvětlila instruktorovi.
„Then we’ll take a better one later,“ řekl.
Pes vystrčil hlavu zpod stolku a zívl. Žirafa ležela na boku za jeho tlapou, s jedním uchem mokrým a zploštělým.
Filip podržel Lil dveře do chodby.

Za nimi se zvuk recepce zúžil. Ještě slyšela krátký smích, šustění papírové tašky a hlas z obrazovky, ale jakmile dveře zapadly do těsnění, zůstalo převážně proudění vzduchu. Chodba měla světle šedé stěny a podlahu natřenou barvou, která se uprostřed vyšlapala do matného pruhu. Podél černého madla sestupovalo několik betonových schodů. Na hranách se žlutě leskly zbytky výstražného značení.
Lil si přehodila tašku na druhé rameno.

1
The Name on Your ID

On the steps down to the river, Lil held her right sleeve in place.

The fabric clung to her arm. The slightest lift of her elbow sent a sharp burn beneath her skin. She stopped as though to adjust her bag strap and waited for it to ease.

A tram passed overhead. Its windows briefly lit the railings before it rounded the trees, leaving a metallic echo in the tracks. Down by the water it was colder. Damp lingered between the stones; the river smelled of driftwood, mud and boat diesel.

Lil descended the last three steps.

From this height, Prague had different proportions. The embankment wall rose above her head, and the pedestrians overhead lost their bodies, becoming faces and hands resting on the railings. Windows shone across the river. The Castle on the distant hill still held the last of the light; below it, yellow bands broke on the water, stretching and tearing in the current. A sightseeing boat turned slowly upstream. An amplified guide's voice carried from its deck, a few words of English audible before the engine drowned them out.

An hour earlier, Lil had been squeezed between tour groups in the streets around the Jewish Museum. A guide held a folded red umbrella above her head and backed away from a family consulting a phone in the middle of the pavement. Warm air and the clink of china drifted from a shop doorway. Silver pendants lay on velvet in the window, beside postcards of gravestones leaning against one another.

She had slowed outside the Old-New Synagogue. The low, dark building among the surrounding houses seemed more solid than their tall façades. People passed it with takeaway cups, examining tickets and looking for the right door. Lil watched the steps to its entrance for a moment. Then she realised she was pressing her arm again and put her hand in her pocket.

From the synagogue she had headed towards the river. Coffee mingled with garlic from an open kitchen; on a corner, someone smoked beneath a no-smoking sign. She first glimpsed the water between parked cars. Now she stood beside it, with fragments of city noise spilling over the top of the wall.

She took out her phone.

Her booking confirmation read:

Entrance from the lower river quay. Please arrive fifteen minutes before your session.

Below it was a photograph of a door.

She looked around. Three young men were taking pictures by the river; one held the others' jackets and looked as though he regretted volunteering. Beside a moored boat, a man coiled a wet rope. Further along the wall was a row of sealed openings, some covered with sheet metal, others fitted with doors.

Hers was black, set deep within a stone arch. A pale strip of repaired mortar edged it on either side. One corner of the lintel was chipped, with tiny leaves growing in the joint. An unobtrusive panel glowed beside the door.

ARMORY — SHOOTING EXPERIENCES

Beneath the name were a bell button and a camera lens.

Lil compared it with the photograph. The picture had been taken in summer. Two pots stood against the wall, one containing something optimistic. Now only two dry circles remained on the paving.

She rang.

“Hello?” said the speaker.

“I have a booking for six.”

“Come in.”

The lock buzzed. She had to push with her shoulder; the door was heavier than she expected. Beyond it lay a short vestibule with a rubber mat and a second, glass door. For an instant she saw herself reflected: dark hair tousled by the river, bag over one

shoulder, arm held unnaturally close to her body. She straightened and went in.

It smelled of coffee.

Warm air brushed her face. Cleaned brickwork arched above reception, its irregularities picked out by lighting concealed along the walls. Everything else was unmistakably new: a smooth grey floor, black metal frames, an oak counter and two monitors behind it. Ventilation whispered. By the entrance stood an umbrella rack and a basket of shoe covers that apparently had not been needed for some time.

A pallet bench ran along one wall, furnished with dark cushions and a red seat pad. On the low table lay a bound package menu, several pairs of safety glasses and an open box of earplugs. A voice from a promotional video drifted from the adjoining room, where the vault disappeared behind a suspended ceiling. Broad ventilation ducts ran overhead, their curved sides reflecting points of light.

A weapons display occupied the opposite wall. Long barrels with wooden stocks alternated with angular black shapes; below hung pistols, each beside its own white label. A red barrier tape stretched between black posts in front of them. A crossed-out hand explained in several languages what visitors ought to grasp without a translation. Above the guns, another screen advertised the packages.

A brindle dog stood in the middle of the tiled floor. Between its front paws lay a stuffed giraffe whose long neck had evidently been sentenced to death more than once. The dog inspected Lil, sniffed and raised one ear. When she bent towards it, it picked up the giraffe and took it under the table.

Lil set her bag beside her foot.

Two young men and a petite woman in a long beige coat stood at the counter. An instructor with fair hair tied in a ponytail was explaining something over a laminated menu. The sides of his head were clipped short; his beard was lighter than his hair. Black

tattoo lines emerged beneath the sleeve of the forearm resting on the counter.

“This one includes the historical firearms,” he said, pointing to a column. “But if it’s your first time, we’ll start with something simpler.”

One of the men pointed to a photograph further down. “And what about this one?”

The instructor glanced at his friend. “That’s usually the next question.”

The woman laughed. The men compared prices and round counts, both trying to look as though price was not a consideration. The instructor let them talk and slid a smaller pair of safety glasses towards the woman to try on.

A dark-haired, bearded man sat behind the other monitor. He stood when Lil approached, taller than the low chair had led her to expect. His black T-shirt bore a small Armory logo. A watch encircled his wrist, with the edge of a tattoo beneath it. He looked up and smiled. Only then did reception stop feeling like somewhere you might be required to confess to something.

“Hello. Six o’clock?”

“Yes.”

“Your ID, please. And fill this in for me.”

He placed a clipboard and pen in front of her. While she searched for her wallet, his eyes briefly dropped to her bag.

“Your own firearm?”

“Yes. It’s on the booking.”

“Good. Leave it put away for now. Your instructor will sort that out before you go in.”

She nodded and began to write.

The coffee machine clicked behind the counter. Another man emerged from the corridor through a heavy door, short-haired and bearded, with ear defenders around his neck. He carried a board of targets, which he set on a side table. One had a tight cluster of holes; another had shots scattered almost to the edges.

“Which one’s yours?” Ponytail asked in Czech.

“The pretty one.”

“So neither.”

The newcomer silently gave him the finger, keeping it low enough that the tourists missed it. Then he went over to them, smiling, and offered coffee.

Lil finished her address. As she returned the pen, her sleeve slid up. She caught it with two fingers and pulled it down again.

The manager drew the form towards him, examined it critically and handed it back.

“Would you kindly put your name down as it appears on your ID?”

Lil looked up.

He pointed at the first line. “Your full first name.”

“My mother was mad. Do you really want me to write Lilith?”

He looked at the identity card. Then at her.

“Yes.”

“All right. But you asked for it.”

She added three letters and slid the clipboard across.

The bell rang outside.

The manager pressed a button beneath the monitor. A man with a large paper bag entered the vestibule. His jacket was open over a dark shirt. He wore a kippah in his hair and round glasses that misted slightly in the warmth.

“If you haven’t got those containers again, next time I’m bringing it in a saucepan.”

“They’re out back,” the manager said.

“They were out back yesterday.”

He set the food on the counter, removed his glasses and wiped them with the hem of his shirt. A Star of David swung on his chain. His sleeves were rolled up; tattoos covered both forearms and continued beneath the fabric.

Lil studied the design by his wrist. Her right arm itched so violently that she reached for it before she could stop herself. A fingernail caught the tender spot. She froze.

The man put his glasses on. His gaze paused on her hand.

"Fresh?"

Lil released her sleeve. "Yeah."

"Then don't scratch it. I know. Easier said than done." He nodded and turned to the manager, who was looking up her booking.

"So, the historical package," the manager said. "German weapons. And you've brought…"

"A Jericho."

"Which version?"

She specified the model. "I call him Yossue."

The man from the restaurant stopped unpacking. "The pistol?"

"Yes."

He looked at the menu in front of her. "And you've brought him to a German party."

"He needs to get out and meet people."

He smiled. The manager added a note and returned her ID.

A muted bang came from beyond the opposite wall. Lil turned. To the left of reception stood two tall cupboards, a water dispenser and a door marked STAFF. The noise had come from there.

The manager glanced at the second instructor. "Anyone down there?"

"Not now. The group left ten minutes ago."

"Probably the target carrier," Ponytail said, continuing to explain the difference between two packages.

But the short-haired instructor put his coffee down and went through the staff door. Lil glimpsed a grey corridor, a strip of red brick and the top of a staircase with a black handrail. Colder air drifted out. Soles sounded on concrete steps, followed by the metallic click of another door.

Under the table, the dog stopped chewing its giraffe.

Lil sat on the bench, placed her bag between her ankles and took out her phone. Eleven minutes to go. She reread the message she had been composing since that afternoon and deleted it.

At the counter, the tourists finally chose. The woman took off her coat and hung it up; one of the men asked whether they could keep their targets. The restaurant man unpacked containers smelling of warm bread and spices. The manager pointed to a space beside the coffee machine. Soon both were looking for forks.

Someone pressed the handle of the staff door.

The instructor came out, glanced first at the tourists, then at the manager. Lil caught the slightest shake of his head.

The manager went over. They spoke quietly beside the half-open door.

Lil lowered her eyes to her phone's dark screen. In it, the brick vault and the lights were reflected upside down. Something tightened beneath her right sleeve.

This time she did not scratch. She placed her palm on the bag between her feet.

Inside, something clicked once, softly.

2
Lane Five

Lil left her hand on the bag for a few seconds longer.

Then she lifted it and inspected her fingers. A thin black arc marked the pad of her middle finger. She rubbed it with her thumb; the line blurred into a grey shadow. Before she found a tissue, the ponytailed instructor blocked the light.

"Ready?"

She nodded.

"I'm Filip."

"Lil."

"I know. David showed me your booking."

He nodded towards the manager, now on the phone. David watched his monitor as he listened, leaning on the counter with one hand and slowly turning a pen in the other. Behind him, the restaurant man packed empty containers into his bag. They had been rinsed, though plainly not dried; before fitting one inside another, he wiped out the water with a napkin and muttered something. David covered the microphone.

"Next time I'll wash them myself, Ruben."

"You say that as though it's a threat to me."

Filip took safety glasses from a shelf and waited while Lil tried them on.

"Too tight?"

She shook her head.

For now, he left the ear defenders around her neck. In a small room beside reception, they went through the paperwork and the temporary storage of her own firearm. Lil opened the carrying case on the designated surface only when instructed. The Jericho lay in its foam insert exactly as she had packed it at home. They checked it, and Filip labelled the case.

Lil watched the metal edge of the lock. It was cheap and touched the opposite buckle whenever she squeezed the bag. More than once at home, she had told herself to replace it.

“Just the historical package today?” Filip asked.

“First. Then I’d like to shoot my own.”

“All right. He can have a rest for now.”

He put the case in a locking cabinet. Lil kept the receipt and returned for her jacket with a lighter bag. In reception, the other instructor was handing out protective equipment. The younger man took a photograph wearing safety glasses over his own spectacles; the woman immediately deleted it.

“His mother will see it,” she explained.

“Then we’ll take a better one later,” the instructor said.

The dog poked its head from under the table and yawned. The giraffe lay on its side behind a paw, one ear wet and flattened.

Filip held the corridor door for Lil.

The sounds of reception narrowed behind them: a brief laugh, a paper bag rustling, the voice from the screen. Once the door settled into its seals, mostly the air remained. The corridor walls were pale grey; the painted floor had worn to a matt strip down the middle. Several concrete steps descended beside a black handrail. Remnants of yellow hazard markings gleamed on their edges.

Lil switched the bag to her other shoulder.

A round drain lay at the foot of the stairs. A darker ring surrounded its grating, and a hairline crack led to the wall. Filip noticed her looking.

“Takes longer to dry down here after cleaning.”

She nodded. A faint smell of cleaning fluid hung in the corridor. Beneath it she caught something heavier and colder, familiar from the river.

On the landing, a modern partition met an arch of old masonry. These bricks were smaller and darker than the red cladding upstairs, chipped in places and unevenly mortared. At floor level, a

stone block protruded, one corner worn smooth. Something heavy had struck it repeatedly in the past. Lil's gaze passed over it and rose to the low ceiling.

“How far does it go?”

“What does?”

“The cellars.”

Filip raised his keys. “My jurisdiction ends at whichever doors these fit.”

A few steps further on, they passed a narrow steel door painted to match the wall. It bore no sign, only a small rust stain beneath the lower hinge. A cable emerged from its top corner and disappeared into plastic trunking. Filip walked past without stopping.

The corridor turned right. Beyond another door was a small anteroom with coat hooks, lockers and safety instructions in Czech and English. Lil left her bag there. Filip gave her time, took her through the rules and made sure she understood. His voice was calm and practical; when she nodded too early, he still finished the sentence.

“I know you shoot. But you haven’t shot here before.”

“Understood.”

“Ear protection on, then.”

The padding closed beneath her ears and briefly caught a strand of hair. She freed it, and the world lost its distant sounds. Filip's voice came through closer and clearer than she expected.

He opened the inner door.

The range was longer than the rooms upstairs suggested. Target rails ran from the individual booths into a lit tunnel. Forgotten cartridge cases gleamed in the corners. The air had a dry, metallic tang; ventilation cooled her cheeks and tugged at her loose sleeve.

White numbers shone above the partitions. Filip led her to lane five, the last in the row. Beyond it were a narrow strip of floor and a grey wall. The paint by the skirting was newer, ending unevenly over the outline of an older repair.